

Allerede i overskriften er der indbygget et falsum. Det er nemlig ikke det, det handler om, for beføjelserne er der rent faktisk allerede. Beføjelserne står i dag i den sociale protokol. Det handler udelukkende om at få den sociale protokol ført over i selve Maastricht-Traktaten.

I det ligger der ingen udvidelse af beføjelserne, men der er en klar styrkelse af lønmodtagerens muligheder for at få indført nogle ordentlige regler, herunder lønmodtagernes mulighed for på europæisk plan at lave aftaler og i det hele taget af arbejdsmarkedets parters muligheder for at gennemføre direktiver i national ret.

Det er formål, vi går ind for; derfor et klart nej til Enhedslistens forslag. Og i øvrigt et tillykke med enigheden mellem Enhedslisten og det mest højreorienterede konservative parti i Europa, nemlig det britiske. Jeg håber, at selskabet behager.

Charlotte Antonsen (V):

Nu skal hr. Ove Fich ikke komme for godt i gang, for jeg kan godt huske den sidste konference op til Maastricht-Traktaten. Da syntes jeg, at der var meget stor forbrødring mellem de danske socialdemokrater og de britiske konservative, og det var endda, mens der stod en jernlady i spidsen i Storbritannien. Men hr. Ove Fich afgør jo selv, hvilke argumenter han vil bruge.

Med hensyn til forslaget her mener vi faktisk, at den sociale dimension bør gælde for Storbritannien også, og vi mener, at det løb blev kørt allerede i forbindelse med den sidste traktatændring. Vi er imod, at der er flere hastigheder på søjle 1-området. Det, at Storbritannien står uden for den sociale dimension, betyder jo, at britiske virksomheder har lavere omkostninger, end f.eks. danske virksomheder har. Vi mener, at det er uheldigt, og at vi videst muligt bør stå sammen om de områder, som EU-Traktaten vedrører, nemlig især handelspolitikken. Så vi er imod forslaget.

I øvrigt mener vi ikke, det er korrekt, når det af forslaget fremgår, at det, at protokollen eksisterer, skulle forhindre, at vi laver partsaftaler i stedet for lovgivning på arbejdsmarkedsområdet. Som det vil være Enhedslisten bekendt, er vi i øjeblikket i Danmark i gang med at implementere arbejdstidsdirektivet ved hjælp af aftaler og uden lovgivning på hovedområderne. Dét ser vi altså ikke noget som helst i protokollen, der forhindrer, at man lader parterne afgøre tingene, når de skal implementeres, i stedet for at lade lovgiverne gøre det.

Med hensyn til grundlæggende arbejdstagerrettigheder har det været vigtigt for Venstre, at der er tale om nogle helt grundlæggende rettigheder, så man ikke begynder at føre socialpolitik og den slags ind i Traktaten.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at EU kun skal føre arbejdsmarkedspolitik, når der er tale om at forhindre social dumping, altså at konkurrere på dårligt arbejdsmiljø. Det er ikke hensigtsmæssigt, at landene har forskellige normer på de overordnede linjer, når vi taler arbejdsmiljø.

Vi er derfor også bekymrede for regeringens linje i visse sager, hvor man efter forgodt befindende støtter tiltag på det arbejdsmarkedspolitiske område. Det er ikke altid lige let at finde ud af, hvor regeringen står, hvilken politik den ønsker på området, om den ønsker fælleseuropæisk lovgivning generelt, eller om det kun er godt, når tiltagene passer i regeringens kram.

Når man i EU taler om social policy, så er det et samlet begreb for social- og arbejdsmarkedspolitikken, som efter danske forhold er et uklart begreb. Den særlige Edinburgh-Afgørelse om de danske undtagelser fra Maastricht-Traktaten indeholder en fælleserklæring om social- og arbejdsmarkedspolitikken. Her slås det bl.a. fast, at unionstraktaten giver hvert enkelt medlemsland mulighed for at føre sin egen fordelingspolitik og for at opretholde eller forbedre sin sociale standard. Det synspunkt er vi fuldstændig enige i i Det Konservative Folkeparti.

Men når man bliver ved med at tale om socialpolitik i EU, skyldes det jo, at begrebet i mange lande omfatter arbejdsmarkedspolitikken. Det må derfor være et tema for den danske regering at få sat begreberne på plads, så der kommer en afgørelse af, hvad der er socialpolitik i vores forstand, som EU dermed ikke skal blande sig i, og hvad der vedrører arbejdsmarkedspolitikken. Regeringen må have nogle forslag til, hvilke områder af arbejdsmarkedspolitikken der skal træffes beslutninger om på nationalt niveau, og hvad det er en god idé at samarbejde om på europæisk plan.

Det er konservativ politik, at arbejdsmarkedspolitikken på en lang række områder bedst løses ved samarbejde mellem parterne. Denne model ønsker vi bibeholdt. Vi er ikke tilhængere af hverken national lovgivning eller EU-lovgivning på områder, hvor man kan forhandle sig frem til gode løsninger; men vi vil ikke pålægge regeringen Enhedslistens forslag.